

«Παρεμβαίνοντες...»

Ὁ πόνος στήν ζωή τοῦ Χριστιανοῦ

Α΄.

Ὁ πόνος εἶναι ξένος στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο καί τόν κόσμο, καί δέν ἐμφυτεύθηκε σέ αὐτούς ἀπό τόν Κτίστη.

Οἱ Πατέρες καταδίκασαν ὡς **αἰρετικές** τίς ἀντιλήψεις πού θεωροῦσαν, ὅτι ὁ Θεός ἦταν δημιουργός τῶν κακῶν, κρίνοντας ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ἄρνηση τῆς Ἀγαθότητας τοῦ Θεοῦ καί προσβολή τῆς ἴδιας τῆς Οὐσίας Του.

Ὁ πόνος ἀνήκει στίς παρὰ φύσιν πραγματικότητες, πού μαρτυροῦν γιά διαστροφή, ἀλλοίωση καί φθορά τῆς φύσης ὅπως αὐτή πρωταρχικά δημιουργήθηκε ἀπό τόν Θεό.

Ὅπως καί τὰ ὑπόλοιπα δεινά, ὁ πόνος συνίσταται σέ ἀτέλεια τῆς ὑπαρξης, σέ ἀπώλεια τοῦ ἀγαθοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος στήν Ἀρχέγονη Κατάστασή του, (προπρωτικά), στόν Παράδεισο, δέν εἶχε γνώση τοῦ πόνου, οὔτε ἦταν στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ νά γνωρίσει αὐτόν ὁ ἄνθρωπος κάποια μέρα.

(ἔπεται συνέχεια)

Ὁ Ἐραμιστής
† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανός

22.4.2018 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίου Θεοδώρου Συκεώτου